

IREVOCABILĂ prin
Decizia Civilă 289/2006

DOSAR Nr.760/C+C/2006

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VRANCEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS AD-TIV FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ Nr.94
Ședința publică de la 11 iulie 2006
PREȘEDINTE : Mariela Dibuş, judecător
GREFIER : Cornelia Stîină

La ordine pe rol fiind judecarea contestației formulată S.C. [REDACTED]
[REDACTED], cu sediul în comuna [REDACTED], județul
Vrancea, prin reprezentantul său legal, în contradictoriu cu intimata
D.G.F.P.Vrancea, potrivit legii contenciosului administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatoarea, prin
consilier juridic [REDACTED], cu împuternicire la dosar și intimata
D.G.F.P.Vrancea, prin consilier juridic Al.Vlad.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care;
Reprezentantul intimatului depune la dosar răspunsul din partea organului
care a efectuat inspecția fiscală și a biroului de soluționare a contestațiilor, din
care un exemplar se comunică reprezentantului contestatoarei.

Consilier juridic [REDACTED], pentru contestatoarea, arată că a luat
cunoștință de actele depuse la acest termen de intimată și nu solicită termen în
acest sens.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de
judecată și acordă cuvântul în cadrul dezbaterilor.

Consilier juridic [REDACTED], pentru contestatoarea, depune note de
concluzii scrise pe care le susține și oral arătând că, a contestat decizia
nr.10/7.03.2006 a Biroului de Soluționare a Contestațiilor din cadrul DGFP
Vrancea, emisă în urma soluționării plângerii formulate împotriva raportului
de inspecție fiscală din 06.12.2005, care este parțial nelegală, referitor la
TVA stabilit suplimentar, cu dobânzi și penalități. Consideră că nu au fost
încalcate prevederile art.134 pct.3 din Legea .571/2003 privind codul fiscal, în
cauză nefiind aplicabile prev.art.135 pct.3 din același act normativ. Plata
prețului bunurilor nu urma să se facă în rate la date certe și, așa cum a făcut
dovadă cu actele depuse la dosarul cauzei, în prezent imobilele sunt achitate.

Solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată și anularea în
parte a deciziei nr.10 din 7.03.2006, în ce privește TVA stabilit suplimentar,
dobânzi și penalități.

Consilier juridic [REDACTED] pentru intimata DGFP Vrancea, își menține punctul de vedere exprimat prin întâmpinare, solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față;

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Vrancea la nr.760/C+C/2006, contestatoarea [REDACTED] S.R.L. a solicitat pe calea contenciosului administrativ, în contradictoriu cu D.G.F.P.Vrancea, în temeiul art.187 alin.2 Cod pr.fiscală, anularea în parte a Deciziei nr.10 din 7.03.2006 ca fiind nelegală și neîntemeiată în ce privește T.V.A.stabilit suplimentar în sumă de [REDACTED] lei cu dobânzi în sumă de [REDACTED] lei și penalități de [REDACTED] lei.

În motivarea contestației a arătat că, prin Decizia nr.10 din 7.03.2006 s-a admis în parte contestația formulată împotriva măsurilor stabilite prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere din 9.12.2005, fiind menținută măsura obligării la plata taxei pe valoarea adăugată dedusă în baza facturilor nr.508412 și 508413 din 5.11.2004 privind achiziția unor terenuri + grajd și magazie cereale.

S-a considerat că organul de inspecție fiscală a apreciat în mod nelegal că au fost încălcate prevederile art.135 alin.3 din Codul fiscal - Legea nr.571/2003 prin deducerea TVA pentru bunurile achiziționate cu facturile menționate.

Prin întâmpinare, pârâta D.G.F.P.Vrancea a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea deciziilor contestate, ca fiind legale și întemeiate.

Au fost invocate prevederile art.145(1) Cod fiscal, conform cărora dreptul la deducere ar lua naștere doar în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă, și anume la datele prevăzute în contract pentru plata ratelor.

Au fost depuse actele la care s-a făcut referire în contestație și întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport cu situația de fapt și actele normative aplicabile în cauză, instanța reține următoarele :

La data de 5.11.2004, S.C. [REDACTED] S.R.L. achiziționează de la [REDACTED] terenuri imobiliare în sumă de [REDACTED] lei din care TVA în sumă de [REDACTED] lei, cu factura fiscală nr.508412 (fila 140) și în sumă de [REDACTED] lei, din care TVA în sumă de [REDACTED] lei, cu factura fiscală nr.508413 (fila 139).

Instanța reține că, potrivit mențiunilor din facturi, contravaloarea bunurilor a fost facturată în întregime iar S.C. [REDACTED] S.R.L. a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă.

La data de 30.12.2004, cele două societăți autentifică contractul de vânzare-cumpărare (fila 83), incluzând o clauză de plată în 9 rate a pretului, până la 30.12.2007.

După două zile, la 1.01.2005, părțile revin asupra acestei clauze prin act adițional la contract și anulează graficul de plăți în rate, fiind făcută mențiunea că suma datorată ca preț va fi plătită până cel târziu la 30.12.2007 (fila 82).

Ulterior, contravaloarea bunurilor achiziționate este achitată prin compensarea reciprocă a datoriilor [REDACTED] și [REDACTED], prin operațiunile de compensare din 31.12.2005, 27.04.2006, 2 și 31.05.2006, 12, 15 și 18.06.2006 (filele 159-180).

Instanța reține că, în cauză, prin facturarea contravalorii integrale a bunurilor în 5.11.2004 cu facturile fiscale nr.508413 și 508412, aplicabile pentru calculul taxei pe valoarea adăugată nu sunt prevederile art.135 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal ci prevederile art.134 alin.5 lit.a din același act normativ, potrivit cărora exigibilitatea TVA este anticipată faptului generator și intervine la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii, fiind lipsit de relevanță, sub acest aspect, momentul autentificării contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile și a actului adițional la contract.

Instanța mai reține și faptul că, pentru exercitarea de către contestatoare a dreptului de deducere a TVA, nu are relevanță nici faptul că organele de control fiscal au constatat deficiențe cu privire la plata TVA datorat de către vânzătoarea [REDACTED], constatăriile privind raportul juridic fiscal cu această unitate, nu cu [REDACTED].

Pentru aceste considerente, instanța urmează să admită contestația formulată de [REDACTED] și să anuleze în parte Decizia nr.10 din 7.03.2006 dată de D.G.F.P.Vrancea în soluționarea contestației formulate împotriva Raportului de inspecție fiscală și a Deciziei de impunere din 9.12.2005, în ce privește obligația de plată a TVA stabilit suplimentar în sumă de [REDACTED] lei, a dobânzilor de [REDACTED] lei și penalităților de [REDACTED] lei, exonerând contestatoarea de plata acestor sume.

Văzând contestația legal timbrată;

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Admite contestația în contencios administrativ formulată de S.C. [REDACTED] S.R.L., cu sediul în comuna [REDACTED] sat [REDACTED] județul Vrancea, în contradictoriu cu intimata D.G.F.P.Vrancea, cu sediul în Focșani, B-dul Independenței nr.24, pentru anularea în parte a Deciziei nr.10 din 7.03.2006, înregistrată la nr.760/C+C/2006 și, în consecință;

Anulează în parte Decizia nr.10 din 7.03.2006 și exonerează
contestatoarea S. de plata TVA stabilit
suplimentar în sumă de lei, a dobânzilor aferente în sumă de lei
și penalităților în sumă de lei.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 11 iulie 2006.

PREȘEDINTE,
Mariela Dibuş

Grefier,

Red.M.D.12.07.2006
Dact.SC/13.07.2006
Ex.4